

पांशुप्रदानावदानं

यो असौ स्वमांसतनुभिर् यजनानि कृत्वा

अतप्यच्चिरं करुणाय जगतो हिताय ।

तस्य श्रमस्य सफलीकरणाय सन्तः

साऽवर्जितं शृणुत सांप्रतभाष्यमाणं ॥

एवं मया श्रुतं एकस्मिन् समये भगवान्

श्रावस्त्यां विहरति ।

इति सूत्रं वक्तव्यं ।

अत्र तावद्स्

भगवत्तथागतवदनाम्भोधरविवरप्रत्युद्गत

वचनसरत्सलिलधारासम्पातापनीतरागेद्वेष

मोहमदमानमायाशाद्यपङ्कपटलानां

शब्दन्यायाऽदितर्कशास्त्रार्थावलोकनौत्पन्न

प्रज्ञाप्रदीपप्रोत्सारितकुशास्त्रदर्शनान्ध

काराणां

संसारतृष्णाच्छेदिप्रवरसद्धर्मपयःपान

शौण्डानां गुरुणां संनिधौ

सर्वाववादकश्रेष्ठं

(शक्रब्रह्मईशानयमवरुणकुवेरवासवसोम

आदित्याऽदिभिर्स्

आ,शक्रब्रह्मईशानयमवरुणकुवेरवसवसोम

आदित्याऽदिभिर्) अप्यप्रतिहतशासनं

कन्दर्पदर्पापमर्दनशूरं महाऽऽत्मानं

अतिमहर्द्धिकं स्थविरौपगुप्तं आरभ्य काञ्चिद्स्

एव विबुधजनमनःप्रसादकरीं धर्म्यां

कथां समनुस्मरिष्यामः ।

तत्र तावद्गुरुभिर् अवहितश्रोत्रैर् भवितव्यं ।

उपगुप्तौपाख्यानं

एवं अनुश्रूयते ।

यदा भगवान् परिनिर्वाणकालसमये

अपलालनागं विनीय कुम्भकारीं चण्डालीं

गोपालीं च तेषां मथुरां अनुप्राप्तः ।

तत्र भगवान् आयुष्मन्तं आनन्दं आमन्त्रयते स्म ।
 अस्यां आनन्द मथुरायां मम
 वर्षशतपरिनिर्वृतस्य गुप्तो नाम गान्धिको
 भविष्यति ।
 तस्य पुत्रो भविष्यति उपगुप्तनाम अलक्षणको
 बुद्धो यो मम वर्षशतपरिनिर्वृतस्य
 बुद्धकार्यं करिष्यति ।
 तस्य अववादेन बहवो भिक्षवः
 सर्वक्लेशप्रहाणादर्हत्त्वं साक्षात् करिष्यन्ति
 ।
 ते अष्टादशहस्तां आयामेन द्वादशहस्तां
 विस्तरेण चतुरङ्गुलमात्राभिः शलाकाभिर्ऋ
 गुहां पूरयिष्यन्ति ।
 एषो अग्रो मे आनन्द श्रावकाणां भविष्यति
 अववादकानां यदुत उपगुप्तो भिक्षुः ।
 पश्यसि त्वं आनन्द दूरतए एव
 नीलनीलाम्बरराजिं ।
 एवं भदन्त ।
 एष आनन्द उरुमुण्डो नाम पर्वतः ।
 अत्र वर्षशतपरिनिर्वृतस्य तथागतस्य
 शाणकवासी नाम भिक्षुर् भविष्यति ।
 सो अत्र उरुमुण्डपर्वते विहारं
 प्रतिष्ठापयिष्यति ।
 उपगुप्तं च प्रव्राजयिष्यति ।
 मथुरायां आनन्द नटो भटश्च द्वौ भ्रातरौ
 श्रेष्ठिणौ भविष्यतः ।
 तौ उरुमुण्डपर्वते विहारं प्रतिष्ठापयिष्यतः
 ।
 तस्य नटभटिका इति संज्ञा भविष्यति ।
 एतदग्रं मे आनन्द भविष्यति
 शमथानुकूलानां शय्याऽसनानां यदिदं
 नटभटिकारण्याऽयतनं ।
 अथ आयुश्मान् आनन्दो भगवन्तं इदं अवोचत् ।
 आश्चर्यं भदन्त यदीदृशं आयुष्मान् उपगुप्तो
 बहुजनहितं करिष्यति ।
 भगवान् आह ।

न आनन्द एतर्हि यथा अतीते अप्यध्वनि तेन
विनिपतितशरीरेण अप्यत्र एव बहुजनहितं
कृतं ।

उरुमुण्डपर्वते त्रयः पार्श्वाः ।

एकत्र प्रदेशे पञ्च प्रत्येकबुद्धशतानि प्रतिवसन्ति
।

द्वितीये पञ्चर्षिशतानि ।

तृतीये पञ्चमर्कटशतानि ।

तत्र यो असौ पञ्चानां मर्कटशतानां

यूथपतिः स तं यूथं अपहाय यत्र पार्श्वे

पञ्च प्रत्येकबुद्धशतानि प्रतिवसन्ति तत्र गतः ।

तस्य तान् प्रत्येकबुद्धान् दृष्ट्वा प्रसादो जातः ।

स तेषां प्रत्येकबुद्धानां शीर्णपर्णानि

मूलफलानि च उपनामयति यदा च ते पर्यङ्केण

उपविष्टा भवन्ति स वृद्धान्ते प्रणामं कृत्वा

यावन् नवान्तं

गत्वा पर्यङ्केण उपविशति ।

यावत् ते प्रत्येकबुद्धाः परिनिर्वृताः ।

स तेषां शीर्णपर्णानि मूलफलानि च

उपनामयति ।

ते न प्रतिगृह्णन्ति ।

स तेषां चीवरकर्णिकानि आकर्षयति ।

पादौ गृह्णाति ।

यावत् स मर्कटश्चिन्तयति ।

नियतं एते कालगता भविष्यन्ति ।

ततः स मर्कटः शोचित्वा परिदेवित्वा च द्वितीयं

पार्श्वं गतो यत्र पञ्चर्षिशतानि प्रतिवसन्ति ।

ते च ऋषयः केचित् कण्टकापाश्रयाः केचिद्स

भस्मापाश्रयाः केचिदूर्ध्वहस्ताः केचित्

पञ्चाऽतपावस्थिताः ।

स तेषां तेषां ईर्यापथान् विकोपयितुं आरब्धः ।

ये कण्टकापाश्रयास्तेषां कण्टकान् उद्धरति ।

भस्मापाश्रयाणां भस्म विधुनोति ।

ऊर्ध्वहस्तानां अधो हस्तं पातयति ।

पञ्चाऽतपावस्थितानां अग्निं अवकिरति ।

यदा च तैर् ईर्यापथो विकोपितो भवति तदा स

तेषां अग्रतः पर्यङ्कं बध्नाति ।
 यावत् तैर् ऋषिभिर् आचार्याय निवेदितं ।
 तेन अपि च उक्तं ।
 पर्यङ्केण तावन् निषीदत ।
 यावत् तानि पञ्चर्षिशतानि पर्यङ्केण
 उपविष्टानि ।
 ते अनाचार्यका अनुपदेशकाः सप्तत्रिंशद्स
 बोधिपक्षान् धर्मान् आमुखीकृत्य प्रत्येकां
 बोधिं साक्षात् कृतवन्तः ।
 अथ तेषां प्रत्येकबुद्धानां एतदभवद् ।
 यत् किञ्चिदस्माभिः श्रेयो अवाप्तं तत् सर्वं
 इमं मर्कटं आगम्य ।
 तैर् यावत् स मर्कटः फलमूलैः परिपालितः ।
 कालगतस्य च तच्छरीरं गन्धकाष्ठैर्
 ध्मापितं ।
 तत् किं मन्यसे आनन्द यो असौ पञ्चानां
 मर्कटशतानां यूथपतिः स एष उपगुप्तः ।
 तदा अपि तेन विनिपतितशरीरेण अप्यत्र एव
 उरुमुण्डपर्वते बहुजनहितं कृतं ।
 अनागते अप्यध्वनि वर्षशतपरिनिर्वृतस्य मम
 अत्र एव उरुमुण्डपर्वते बहुजनहितं करिष्यति
 ।
 तच्च यथा एवं तथा उपदर्शयिष्यामः ।
 शाणकवास्यस्उपाख्यानं
 यदा स्थविरेण शाणकवासिना उरुमुण्डे पर्वते
 विहारः प्रतिष्ठापितः समन्वाहरति ।
 किं असौ गान्धिक उत्पन्नः ।
 अथ अद्य अपि न उत्पद्यतए इति ।
 पश्यत्युत्पन्नः ।
 स यावत् समन्वाहरति ।
 यो असौ तस्य पुत्र उपगुप्तो नाम्ना अलक्षणको
 बुद्धो निर्दिष्टो यो मम वर्षशतपरिनिर्वृतस्य
 बुद्धकार्यं करिष्यति इति किं असावुत्पन्नः ।
 अथ अद्य अपि न उत्पद्यतए इति ।
 पश्यत्यद्य अपि न उत्पद्यते ।
 तेन यावदुपायेन गुप्तो गान्धिको भगवच्छासने

अभिप्रसादितः ।
स यदा अभिप्रसन्नस्तदा स्थविरः संबहुलैर्स
भिक्षुभिः सार्धं एकदिवसं तस्य गृहं
प्रविष्टः ।
अपरस्मिन्नहनि आत्मद्वितीयः ।
अन्यस्मिन्नहनि एकाकी ।
यावद्गुप्तो गान्धिकः स्थविरं शाणकवासिनं
एकाकिनं दृष्ट्वा कथयति ।
न खल्वार्यस्य कश्चित् पश्चाच्छ्रमणः ।
स्थविर उवाच ।
जराधर्माणां कुतो अस्माकं पश्चाच्छ्रमणो
भवति ।

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated October 3, 2010
<http://sanskritdocuments.org>